Ч. 98 Пятниця 3 (16) мая 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Парляментарна проґрама. — З буджетової комісиї угорскої делеґациї. — Австрийскі Німці про угодові переговори .

Вчера о годині 5 по полудни установлено вкінци проґраму найблизших праць парляменту і то за посередництвом посла Бернрайтера, котрий удав ся до Будапешту умисне в тій цїли, аби порозуміти ся з угорским правительством в справі речинця делеґацийних засїдань. Супротив того повне делеґацийне засїданє відбуде ся аж 26. с. м. То подасть можність австрийскому парляментови полагодити цїлий буджет до кінця мая, так що ухваленє нової буджетової провізориї від 1. червня с. р. буде непотрібне Засїданя палати послів відбудуть ся після того уложеного порядку в днях 16., 20., 21., 22., 23., 24. мая а відтак послїдують засїданя делеґацийні. В дни 2. червня збере ся палата знов, для полагодженя инших законів, як о торговли збіжем, податку від зелїзничих білетів і т. ин.

В буджетовій комісиї для справ заграничних угорскої делеґациї заявив підчас дискусиї міністер справ заграничних ґр. Ґолуховский в справі подорожи архикнязя Франц Фердинанда до Льондона — супротив закидів з угорскої сторони немов би склад архикняжої дружини кривдив Угорщину — що такі закиди дуже хибні. Архикнязь не їде до Льондона на чолї якоїсь депутациї а лиш виключно як личний заступник Монарха. Монарх похвалив вибір дружини. Архикнязь постарав ся о те, щоби й визначні члени угорскої суспільности супроводили его в подорожи. Запрошено також і инші личности, але всї они не мають нїчого, нї нїкого представляти; они належать до дружини, до обширнїйшого двора архикняжого, отже з тих обставин не можна заключати нїчого о правно-державнім становищи Угорщини, так само як коли би на пр. війшло в склад архикняжої дружини більше Угрів, а лиш один Австриєць. Впрочім вибір членів дружини то справа чисто двірска, до котрої міністер не сьміє мішати ся.— По тій заяві, котру більшість делеґациї приймила з вдоволенєм до відомости, ухвалила делеґация буджет і висказала міністрови справ заграничних найгорячійше признанє і повне довіриє.

В угорскім соймі в часї нарад над фінансовим законом, промавляв Сель. Полємізуючи з висказами опозицийного посла Кошута, відпер закид, немов би в справі австро-угорскої угоди по стороні Австриї стояла Корона. Сель запротестував против того, аби Корону втягати до дискусиї і заявив, що закиди Кошута неправдиві. Корона в справі угоди стоїть на цїлком безсторонні́м становищи, а переговори ведуть лиш оба правительства і на них нїхто крім парляменту не впливає.

Орґан нїмецкого вірноконституцийного сторонництва Montags Revue пише про угодові переговори: В послїднім тиждни подано досить основне представленє австрийских домагань, наколи взагалї можна так назвати дуже скромні вимоги австрийскої половиці монархії. З того можна було бачити, що у Відни не бажають зовсїм нїчого, що вкладало би на Мадярів які небудь материяльні або моральні жертви, бо коли би знесенє транспортового податку, заведеного не з фіскальної але з економічної неприязни, уважано шкодою для Угорщини, то треба замітити, що Австрия лише в комплексї условій є готова признати увільненє угорских фондів від рентового податку, що означає так важне піднесенє цїни угорского державного кредиту, що супротив того дрібний дохід з транспортового податку не входить в рахубу. На цїлій лїнії своїх предложень здержувало ся австрийске правительство з повним намислом від всяких вимагань, які би могли як небудь ослабити вплив угорского правительства або впровадити его в трудне поло-

---

57) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Бент-Анат була душевно хора.

— Оба могутні крила, що їй були виросли, щоби еї підняти високо понад всї посестри, княжа гордість і весела ясність ума здавались їй як би зломені, і она чула, що любила раз, щоби більше вже не любити та що она, котра привикла була шукати всего в дїйсности а не мріях, віддала лїпшу часть свого я якійсь сонній марі. Образ Пентаура стояв живо перед еї душею і прибирав там щораз більші і чистїйші форми; він сам був для неї помершим, бо лиш раз прийшов був до неї лист з Єгипту, та й той писала панї Катутї до Неферти, щоби їй дати знати, що новійші вісти потверджують, що еї чоловік взяв собі до свого намету замість добичі, доньку якогось князя. Дальше була в тім листї вдовиці звістка, що засуджений на примусову роботу поет Пентаур не дійшов аж до копалень, лиш, як можна припускати, помер в дорозї.

Неферт і сим разом вірила непохитно в то, що еї муж все ще еї любить і остав ся їй вірний, а чар еї вроди, котру оживляла велика чиста пристрасть, а котра длятого прибрала гармонїйний вигляд, показав ся добрим в сих днях тяжкого горя.

Здавало ся, як колиб она заміняла ся ролею з Бент-Анатою. З дня на день заповідала она повна надії, що наспіє поміч від короля. Та й радо вірила в то, що скоро Мена довідає ся від Рамеріґо, що она при Бент-Анатї, він певно сам прийде, щоби еї забрати, скоро лиш на то служба позволить.

В хвилях найживійшого ожиданя придумувала навіть, як би розділити жителів намету і хто мав би стати товаришкою Бент-Анати, коли би Мена забрав еї з собою до свого намету, на котрім місци найлїпше би его поставити в оазї і таке инше.

Правда, що Уарда могла би еї заступити при Бент-Анатї, бо дівчина красно розвинула ся підчас подорожі. Она так носила на собі пишні сукнї, котрі їй Бент-Анат дала, як би нїколи инших не носила, уміла скромно вислухати, вийти в пору, а коли еї було запитати, то розповідала так, що аж радість брала. Сьміяла ся чистим срібним голосочком, а для Бент-Анати не було більшої розради як той сьміх.

Та й еї сьпіву слухали обі другинї дуже радо, хоч ті немногі піснї, які дівчина уміла сьпівати, були поважні і тужливі. Она виучила ся їх від старої Гекти, котра иноді на потемки ґрала на лютнї, а коли побачила, що Уарда переймає еї мельодії, звертала еї увагу на похибки і помагала радо. — Она й так колись дістане ся в мої руки — думала собі чарівниця — а чим лїпше буде уміла сьпівати, тим дорожше за ню заплатять.

Та й Бент-Анат брача ся учити Уарду, але наука читаня була для молодої ученицї дуже гіркою, хоч і як она собі труду завдавала. Мимо того непереставала княгиня учити еї читати по складах. бо дармованє, на яке она була засуджена при сподї величезної сьвятої гори, на котрої вершок она нераз зі страхом і тугою споглядала, пригнобляло еї тим більше, чим більше як раз тут відзивало ся в війто, що она рада би була роботою в собі заглушити. Уарда знала причину, задля якої гризла ся еї панї і она задля него любила еї як би яку сьвяту. Нераз розповідала она про Пентаура і его батька, що знала, а за кождий раз так, що княгиня не здогадувала ся, що она щось знає про еї любов.

Коли вязнїв вели попри намет Бент-Анати, сиділа княгиня в нїм з Нефертою і говорила як звичайно в сумерку про свого тата, про его поводатора Мену, про Рамеріґо і Пентаура.

— Він ще жиє — відозвала ся Неферт — мама писала менї, що не знає напевно, де він подїв ся. Коли утїк, то певно буде старати ся зайти до табору короля, а коли й ми там прийдемо, то застанеш его у свого тата.

Княгиня зажурена споглядала в землю.

Неферт подивила ся на ню миленько і спитала: Чи ти думаєш о тій ріжници стану, яка дїлить тебе від твого милого?

жене. Ні одна з австрийских точок не зміряе до того. Мимо того, як з вістий про суботнїшну раду міністрів ясно виходить, заняв Сель супротив австрийских предложень в устних переговорах з дром Кербером відпорне становище. Можна то вносити і з сеї обставини, що з боку Селя не зроблено ніяких предложень. Чиж справдї думають в Будапешті, що Австрия, котра знов вернула до парляментарних форм, прийме без застережень угоду на основі §. 14? Нема нїякого австрийского правительства, котре могло би вступити ся за октройовaною угодою з формулкою Селя і условною, недомагаючою взаїмностию. Поки яке небудь австрийске правительство приняло би то на себе, поручило би оно скорше розділ, з яким продукцийні верстви в австрийских краях більше освоїли ся, як би то в Угорщинї могли припускати.

Новинки.

Львів дня 15-го мая 1902.

— **Нові 50-коронові банкноти** вийдуть дня 26 мая с. р. Речинця видання 100-коронових банкнотів ще не оповіщено.

— **Нагляча справа.** О. Д. Танячкевич оповіщуе: Прошу тих чч. дяків всїх трех диецезий, котрі в непереривній службі дяківскій провели доси цїлих 30 лїт, подати менї без проволоки лїта своеї служби. Дальше прошу менї подати всї відомі припадки зглядно імена окалїчілих дяків через отемнене, опїміне, оглухнене, окулявлене чи то спаралїжоване ніг. А Вир. Отцїв прошу уклінно заопікувати ся тою справою як найщирійше і у себе і там де се вказане: сконтролювати сї донесеня і припильнувати їх найскорійше вислане. Менї сї дати конечно потрібні; і то вже до реферату на загальних зборах товариства взаїмної помочи дяків перемиской диецезиї на дни 29-го місяця, котрим рефератом хочу за помочию Божою заініцїонувати активну самопоміч дяків, до чого основою мае служити осягнений з льотериї капітал. Тому дуже прошу о безпроволочні донесеня. — О. *Д. Танячкевич* в Закомарю, почта Ожидів.

— **З „Руской Охоронки" у Львові.** Дня 30 мая 1902 о год. 5-ій по полудни в льокали руской видїлової школи (площа Стрілецка ч. 6) відбудуть ся другі загальні збори товариства „Руска Охоронка" з таким порядком: 1) Справоздане з діяльности видїлу за минулий рік; 2) справоздане контрольної комісиї; 3) вибір голови, видїлу і контрольної комісиї; 4) справа закладаня захоронок по селах; 5) внесеня членів.

— **Повінь в Стрийщинї.** Від кількох днів ріка Стрий в наслїдок дощів виляла коло села Жулина. Кількох хлопців, що пасли худобу поза рікою, переправляли ся через Стрий і потопили ся. Коло міста Стрия стоїть під водою кілька сїл. Через Стриганцї ріка зробила собі нове русло і пливе попід саму церков.

— **Зі Скалата** доносять: Дня 15-го цьвітня с. р. тутешний екзекутор Хижак, по цїлоденній службі на селї, положивши ся вечером в хатї війта спати, рано вже не пробудив ся. Причиною того було, що хтось замкнув за скоро піч, в котрім було напалене тростиною і тим способом нещасливий загорів. Війт побачивши над ранком, що екзекутор не дае вже знаку житя і нїяким способом не можна его пробудити, завізвав помочи лїкаря дра Пілецкого з місточка Тарноруди, котрий стосовав штучне віддихане і т. п. способи ратованя, котрі одначе нїчо не помогли. Доперва коли спробовав остаточного способу і приложив розпалене залїзо до ніг неживого, Хижак пробудив ся около 4-ої години пополудни. Буде жити, але наслїдком попеченя поробили ся ему на ногах страшенні рани, тому буде мусїв при старанній доглядї і лїченю, довший час лежати в постели.

— **Снїг в маю.** В Варшаві впав в понедїлок пополудни снїг і град.

— **Намірене самоубийство.** В лїсї за Жовківскою рогачкою побачив фрайтер 95 п. п. Яковенко зарібника Петра Скренковича, як мірив до себе з пістолета. Яковенко перешкодив тому і відобрав від Скренковича пістолет, крім того взяв від него 3 патрони, 10 куль і мішок з порохом. Спроваджений на полїцию Скренкович подав, що хотїв позбавити ся житя з нужди. Понеже не мае де примістити ся, віддано его до арешту.

— **Отворене вистави** дробу, голубів і кріликів відбуде ся у Львові на повиставовій площи в суботу дня 17 мая перед полуднем. Вистава заповідае ся сьвітло, бо „краеве товариство хову дробу, голубів і кріликів у Львові", що сю виставу устроюе, дало доказ в попередних лїтах, що таких вистав не маловажить, а старае ся дати повний образ розвою хову домашного птацтва і кріликів в Галичинї.

— **Заведене знижених білетів поворотних** з трицневою важностию до стаций на шляху Сколе-Лавочне. В цїли оживленя руху прогулькового до всхідного Бескиду, буде видавати ся від 14. мая аж до 30, вересня 1902 зі Львова до Сколього, Гребенова, Тухлї, Славска і Лавочного, о 50% знижені білети поворотні II- і III. кляси з 3 дневою важностию в слїдуючі дни і до слїдуючих поїздів. Що суботи і кождого дня попереджаючого римско- або грецко-католицке сьвято до поїзду 1713 (відїзд о 6^{35} вечером), до поїзду 1715 (відїзд о 3^{05} пополудни) переходить від 1. мая до 14. червня тілько до Сколього, а від 15. червня до 30. вересня до Тухлї). В недїлї і у всї сьвята римско- або грецко-католицкого обряду до поїзду 1711 (відїзд о 6^{35} рано), до поїзду 1717 (відїзд о 9^{00} рано). Перервати можна кождим поїздом особовим, а їзда поворотна мусить розпочати ся перед північею третого дня важности білету, для прогульки більшого товариства, або заведеня наукового складаючого ся, що найменше з 20 осіб, котрі викажуть ся одвітною легітимациєю, буде видавати ся згадані білети також в инші дни за окремим дозволом. Дотичні подання належить вносити що найменше на 8 днів перед заміреною прогулькою до ц. к. Дирекциї залїзниць державних у Львові.

— **Катастрофа на Антиллях.** На всїх антилльских островах настав переполох, бо майже на всїх показали ся зловіщі знаки грозячих вибухів вульканїчних — страшна спека і воздух переповнений водною парою, а на декотрих навіть і прийшло до вибухів. В найбільшім страху есть остров Домінїка, де в кратері тамошного вулькану було велике вічне кипяче озеро. То озеро тепер щезло а на острові стало душно і ледви можна дихати від сїркової пари. На острові Ямайка показали ся ті самі ознаки а сїрчане жерело Нат стало так

— Кому я віддам руку, — відповіла Бент-Анат рішучо — того зроблю князем; але хоч би я могла зробити з Пентаура й володїтеля цїлого сьвіта, то він все-таки був більший і лїпший від мене.

— А твій же тато? — спитала Неферт скромно.

— Він моїм приятелем і чуе та розуміе мене. Коли я буду у него, то все ему розкажу; я знаю его батьківске і королївске серце.

Довго мовчали обі; відтак зажадала Бент-Анат сьвітла, щоби докінчити свою мерешкову роботу.

Жінка Мени встала і вийшла перед двері намету. Тут ждала на ню Уарда, взяла єї за руку і мовчки повела трохи дальше від намету.

— Що тобі, дївча, ти дрожиш? — відозвала ся Неферт.

— Мій тато есть тут — відповіла Уарда борзо. — Він сторожить вязнів з копалень мафкату. Межи ними есть двох скованих разом а один з них, але абись ся не перепудила, один з них то поет Пентаур. Не иди! Бій ся богів, зажди і послухай дальше! Я вже два рази виділа ся з моїм татом і говорила з ним, коли він приходив сюди з робітниками від примусової роботи. Нинї треба Пентаура конче увільнити, але Бент-Анат не сьміе о тім нїчого знати, бо коли мій плян менї не удасть ся....

— Дитинко, дївча! — перебила їй Неферт живо. — Якуж менї тут дати тобі раду?

— Прикажи двірскому старшинї дати вязням в імени княгинї бордуг вина а з Бент-Анатової подорожної аптики вийми ту фляшинку, що в ній лїк на спане, а котрого она мимо твоеї просьби не хотїла зажити. Я буду ждати тут на дворі і він менї придасть ся.

Неферт пошукала зараз за двірским старшиною і приказала ему, щоби поніс за Уардою бордюг вина. Відтак вернула назад до намету і отворила подорожну аптику [1]).

— Чого тобі потреба? — спитала Бент-Анат.

— Лїку від битя серця — відповіла Неферт, взяла истайком жадану фляшинку і за кілька хвиль опісля була она вже в руках Уарди.

Дївчина попросила двірского, щоби він отворив бордюг і дав їй покоштувати вина і коли нїби то пила, наляла до вина той лїк на спане і казала відтак занести той дарунок Бент-Анати спрагненим погоничам.

Сама пішла відтак до намету, в котрім була кухня, і застала перед ним молодого Амалекіта, що сидів на земли межи слугами Бент-Анати. Скоро він побачив дївчину, схопив ся і сказав: Я приніс нинї чотиря красні куропатви [2]), котрі я таки сам сполював, та й отсей туркус, котрий знайшов мій брат на якійсь скалї. Камінь сей дае щасте і добрий на очи, він дае побіду над ворогами і відганяе недобрі сни [3]).

— Дякую тобі — сказала Уарда і беручи від него голубий камінчик, сїпнула его за руку, щоби він пішов за нею в темнїйше місце.

— Чуеш, Салїя! — сказала она тихо, коли вже відійшли були досить далеко — з тебе добрий хлопчище, а служниці менї розповідали, що ти казав, що я зьвізда [4]), котра з неба спала, щоби стати женщиною. Так говорить ся лиш о тім, кого любить ся, а що ти на мене памятаеш, то видко по тих цьвітах, котрі менї що дня приносиш, коли віддаеш дичину двірскому, котру твій батько сполюе. Скажиж тепер, чи схочеш зробити менї та й княгини велику прислугу? Зробиш? Та й охотно то зробиш? Я то знала! Отже послухай. Приятеля достойної панї Бент-Анати, котрий мае сеї ночи прийти сюди, треба буде на день або й кілька укрити перед его гонителями. Чи знайшов би він, або й они, бо може їх буде двох, захист й оборону в хатї твого батька, що есть мабуть десь там високо на сьвятій горі?

— Кого я приведу до мого тата — сказав молодець — тому ми й раді, а ми боронимо насамперед наших гостий, а відтак аж себе. А деж тоті чужинцї?

— За кілька годин прийдуть сюди. Чи зачекаеш тут, аж місяць підійде високо?

— Хоч би й доти, аж зайде послїдний із всїх тих тисячів, що щезають онтам поза горою.

— Ну, добре, то зачекайже по тамтім боцї потока і поведи тих до твого дому, що тобі тричі скажуть мое імя. А ти знаеш як я називаю ся.

— Я називаю тебе срібною зіркою, але они кличуть тебе Уарда.

— Поведеш тих чужинців до твоеї хати

[1]) Така подорожна аптика і то далеко старша як з часів Рамзеса, зберігае ся тепер в музею в Берлинї.

[2]) На тім вершку гори Синай, що називае ся нинї „джебель Катерін" добувае ся жерельце, що називае ся „ма'ян ені шуннар" або жерело куропатв. Про се жерельце розповідають між иншим, що Господь Бог казав ему виринати для тих куропатв, що ішли за ангелами, котрі несли тїло сьвятої Катерини з міста Александриї на гору Синай.

[3]) Туркуси з гори Сербаль суть красші і барва їх держить ся лїпше як на тих, що походять з Ваді Магара. Араби ще й нинї приписують туркусам згадані повисше свойства.

[4]) Жителї синайского півострова покланяли ся в найдавнїйших часах зьвіздам. То показуе ся з набатейских написий, а ті, що їх писали, називали себе „слугами", „боячими ся" або „ереями" сонця, місяця, Ваала і т. п. Їх бог сонця звав ся Дузаре.

горяче як ще ніколи доси не бувало. На острові сьв. Вінкентия таки настав вже вибух. По страшенній спеці в днях 5. і 6. мая настав дня 6. вибух з вулькана Суфрієр і підняв ся стовп пари може на яку милю високо в гору. То було в саме полудне а на острові зробило ся так темно як би серед ночи, в котрій навіть звізд на небі не видко. Відтак стало сипати дощем попелу і градом каміня. Кораблї, що плили на 150 миль далеко від острова були ще засипані попелом з него. Від катастрофи на сім острові згинуло 700 людий. — На острові Мартиніці ще не притихло, але таки вже удало ся людям дібрати ся до міста Ст. Нієр. Відділ ратунковий, що туди ішов, мусїв забезпечити ся як би робітники в копальнях, щоби не удушити ся від газів. На улицях знайдено множество трупів а всї лежали голі, бо одїж на них зітлїла і розсипалась в попіл. Трупи витягано і палено; доси спалено 400 трупів. На острові Мартиніці грозить ще й повінь, бо всї ріки прибули, під землею не перестає страшенно гриміти, а з вулькану сиплесь безустанно попіл і засипає цїлий остров. Положенє на острові стало таке, що всї люди мусять звідтам виносити ся, роблять вже приготовленя, щоби людий забирати.

— **Міліони пані Гумберт.** Обманьство пані Гумберт зачинає вже вияснювати ся, а слїдство викрило вже богато важних і цїкавих річий. Спільниками пані Гумбертової були самі нотарі і адвокати, а хто знає, чи поправді не они були головними злодіями і мошенниками, а пані Гумберт лиш їх помічницею і видиме оруде невидимих найбільших злодіїв девятнайцятого столїтя. Душею цїлого „підприємства" був нотар Лянльов, котрий вже раз за надужите власти урядової був засуджений на пять літ криміналу. Він дві неділї тому утік. Єму припала була задача поставити правдивий доказ, що братя Крофорд, котрих нїколи не було, суть дійстно на сьвіті. При тім помагав єму другий, арештований вже нотар Дімон, котрий грав ролю одного із тих братів. Оба братя Крофорди перебували два рази в Парижи 1886 і 1900 р. Розуміє ся, що то були фальшиві Крофорди і они в присутности одного потаря дали свою повновласть адвокатам та повіреним присяжним, щоби ті заступали їх перед судом. Тогди вже впало було в очи, що оба ті „Американцї" уміли так знаменито по французски, як би родовиті Парижани. Здаєсь, що в справу міліонів пані Гумбертової єсть вмішаних богато нотарів і адвокатів. Оногди відбула ся судова ревізия у чотирох адвокатів. Найбільше нещасте стрітило сьвящеників і людий з найбіднїйших кляс суспільности. Як вже звістно оснувала була пані Гумберт товариство асекурацийне головно для сьвящеників, а відтак і для людий сьвітских, а для сего заведеня упросила навіть благословения папи. Біднї людиска горнули ся громадно до сего заведеня обезпечаючи собі ренту на старі літа. Від сїм літ вплавало до сего заведеня місячно по 200.000 франків до 250.000 франків премії. Коли же тепер каси товариства асекурацийного отворено, не знайдено в них анї одного сотика. Не було навіть, відповідно ведених книг рахункових а лиш кілька книг, які були знаходили ся в палаті пані Гумберт. Президентом товариства був нотар Лянкест. Дивіденди не виплачувано нїякої, а всякі зиски нїби то складано на фонд резервовий, щоби „товариство скрїпити". Само товариство асекурацийне вытуманило около 20 міліонів франків від самих найбіднїйших людий, від сьвящеників та всїляких слуг. Для характеристики цїлого обманьства нехай послужать ще отсї факти: Пані Гумберт приручєкала, що колись цїла історія завіщаня вийде на верх, отже доходи з товариства асекурацийного мали служити на заспокоєнє вірителїв. Та й то треба признати, що она доси сплатила вже 16 міліонів, поменшим вірителям. Другим фактом єсть, що всї образи в палатї пані Гумберт роботи нїби то славних малярів показали ся фальшиві. Она мала давнїйше дійстно правдиві образи найславнїйших артистів, але опісля казала поробити з них копії, а правдиві продала. В 1889 виставив був ювелїр Рульма вежу Айфля зроблену із самих диямантів. Він зробив єї на приказ пані Гумберт. Она відтак купила ту диямантову вежу, за котру заплатила 4 міліони не так з гроший американьского міліонера як головно з ощадностий бідних людий.

Телеґрами.

Брест 15 мая. Прибув сюди вчера президент Любе. Місто прибране хоругвами. По полудни виїхав президент на военнім кораблю „Монтрана" до Росиї.

Рим 15 мая. Папа жертвував 20.000 франків для навіщених катастрофою на острові Мартиніці.

Париж 15 мая. Нова палата послів збере ся на перше засїданє в неділю дня 1 червня.

Венеция 15 мая. Претендент до іспаньского престола Дон Карльос оповістив протест против обнятя управи Альфонсом XIII і грозить ворохобнею.

Тифліс 15 мая. Після донесеня урядової часописи зібрала ся дня 4 мая в Баку велика товпа народу перед вірменьскою церквою. Товпа розвинула червоний прапор і сьпівала революцийні пісні. Роздавано також революцийні брошури. Поліция при помочи козаків розігнала товпу і кілька осіб арештувала.

а коли їх там твій тато прийме, то ти вернеш і даш менї знати. Я буду тут ждати коло дверий намета. На жаль я бідна і не можу тебе нагородити, але твому татови відплатить ся княгиня по княжому. Уважайже добре Саліх!

Дївчина шезла і пішла до тих, що гонили вязнів, пожелала їм веселої забави і вернула чим скорше до Бент-Анати, котра зажурена погладила єї по єї буйнім волосю і спитала, чому она така блїда.

— Положи ся — сказала княгиня привітливо. — Ти маєш горячку. Подиви ся, Неферто, на єї чолї видко, як біжить кров в синих жилах!

Тимчасом погоничі запивали ся, славословили королївске вино і величали щасливий день, а коли Уарди батько піддав їм, щоби й вязним дати трохи напити ся, відозвав ся один з єго товаришів: Дати їм, нехай бідна худоба також раз повеселить ся.

Рудий бородач налив спору чарку і подав єї насамперед якомусь фальшівникови, котрий був скований разом з тим, що єго зрадив; відтак підійшов до Пентаура і шепнув до но него: Не пий та й не спи!

Коли хотїв приступити до лїкаря, щоби й єго остеречи, випередив єго якийсь з єго товаришів і подаючи Небзехтови чарку сказав: На й тобі, ти гупале, напий ся також! А дивіть ся, як він уміє тягнути! Тепер єму єго гикаві губи якось аж живійше рушають ся!

Глава пята.

У веселім настрою минали запиваючим ся години, аж опісля стала їх брати ся щораз більша утома.

Місяць ще не підійшов був високо, коли они вже всї спали з виїмкою рудого бородача і Пентаура.

Перший з них підняв ся осторожно, послухав як віддихають другі, приступив відтак до Пентаура, відомкнув обручки, котрими скованї разом ланцухи були прикріплені до їх ніг, і старав ся розбудити лїкаря, але на дармо.

— Іди за мною — сказав він до поета, взяв Небзехта на плечі і пішов на то місце над потоком, котре єму показала Уарда.

Вимовив три рази імя своєї доньки, молодий Амалекіт показав ся, а вояк відозвав ся покванно: Іди за ним, а лїкаря я вже сам якось припильную.

— Я єго не лишу! — сказав Пентаур рішучо. — А може вода єго розбудить.

Они скупали лїкаря, він якось трохи очуняв, а єго товариші то вели єго, то несли і так хитаючись та спотикаючись на каменистій стежці між скалами зайшли ще перед північною до цїли своєї вандрівки, хати Амалекітів.

Старий мисливий вже спав, але син збудив єго, і розповів єму, що єму Уарда сказала і обіцяла.

Не треба було й нїяної обіцянки, щоби того лепского ґірняка спонукати до гостинности. Зі щирою привітливостию приняв він поета, поклав лїкаря, що таки твердо був заснув, на маті, зробив Пентаурови лежанку з листя і кож, закликав свою доньку і казав їй обмити єму ноги, а коли побачив на нїм лахи, що вкривали єго тїло, дав єму свою власну сьвяточну одежу.

(Дальше буде).

Надіслане.

Цїнник желїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменитї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільограмів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родиці! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:

65	70	75	80	85	90	95	100

За одну штуку з каменем;

Кор.	2·10,	2·20,	2·30,	2·40,	2·60,	2·80,	3·00,	3·20

на пяти-кільеву посилку іде штук

16	15	14	13	13	13	12	12

Озубренні серпи із анґлїйскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук. получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердїйших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельгійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердїйшої анґлїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердїйшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю також на складї **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи,** такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґаранцию даю на 10 літ. — Продаю також **Руский лен** „із Парнави". Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна єго мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Літра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільогр. не висилає ся. На 5 кільо іде 9 літрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 кор. задатку, бо инаше не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

За редакцию відповідає: Адам Крезовецкий

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).